

3) спілкуватися офлайн. Живе спілкування – це теж тренування критичного мислення. Коли ми спілкуємося наживо, мозок зчитує цю інформацію та обробляє її, складаючи всі сигнали в одну картину. А це і є та функція мозку, яку ми втрачаємо в інформаційному хаосі;

4) читати художню літературу. Постійний потік новин хаотичний і безсистемний, ми в ньому губимося і втрачаємо здатність аналізувати інформацію, що надходить. Натомість хороша художня книжка – це тривалий і цікавий сюжет, завдяки чому наш мозок отримує цілісну, логічну картинку. Так він відпочиває від стресу і знову вчиться мислити критично.

Отже, існує чимало способів та методів для того, щоб зберегти здатність нашого мозку критично мислити, адже наразі це є дуже важливо, аби не потонути в інформаційному вихорі фактів, подій та явищ, які ми отримуємо звідусіль. Постійна підтримка та розвиток нашого критичного мислення буде для нас перевагою перед різними маніпуляторами, які впливають на людську свідомість та формують необхідний світогляд для суспільства.

Гетманець І. М., здобувач вищої освіти,
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна.

Науковий керівник – **Мойсеєнко Н. Г.**, канд. філол. наук, доц.,
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОБЛЕМАТИКА ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

В останні два десятиліття розвиток нових інформаційних технологій привніс серйозні зміни у функціонування усіх сфер життя нашого суспільства. Зріс ритм життя людини, значно прискорився процес його взаємодії з навколишнім світом. Однак консерватизм освітньої системи впливає на те, що згадані зміни протікають досить повільно, що призводить до десинхронізації з ритмом сучасного життя. Освітні організації, особливо державні, продовжують дотримуватися традиційної моделі, реалізуючи переважно очні форми навчання.

На жаль, ця тема недостатньо розвинена в Україні та увійшла в активну фазу розвитку лише через COVID-19. Цій темі присвячені статті таких авторів: О. М. Спіріна, Ю. В. Тріуса, Є. В. Желнової, А. С. Бурмістрова, Н. М. Болюбаша, В. П. Демкіна, В. Ю. Гнезділова, М. С. Нікітіної, Г. А. Чередніченко, І. П. Воротникової, О. О. Рафальської.

Мета дослідження полягає у вивченні сучасних підходів до організації змішаного навчання та його впровадження для покращення якості освіти в державних закладах середньої та вищої освіти.

Насамперед необхідно проаналізувати сформовані підходи до розуміння і визначення змішаного навчання і виявити коло ознак, що найбільш повно і чітко відображають сутність досліджуваного явища. Участь вчителя є важливою частиною змішаної освіти. Вчитель демонструє процес мислення та поведінкової моделі, способи розвитку відносин. Чим молодші учні, тим важливішою для них є присутність учителя з огляду на вікові особливості. Дошкільнята та молодші школярі отримують модель поведінки та мислення дорослих. Підлітки потребують консультанта, старшої людини, друга.

Термін «*змішане навчання*» (mixed learning) був введений у вжиток у фахову літературу з кінця 1990-х рр. У книзі «*The Handbook of Blended Learning: Global Perspectives, Local Designs*» (що і наразі є одним із найбільш універсальних та глобальних спільних навчальних досліджень) Кьортіс Дж. Бонк та Чарльз Р. Греєм дали загальний термін, який використовується багатьма сучасними вченими. Автори проаналізували наявні тлумачення, і деякі з них ми можемо виділити початковими для нашого дослідження.

Змішане навчання – це: поєднання різних форм навчання; поєднання різних методів навчання; поєднання навчання під час особистого спілкування з онлайн-освітою [3]. Тобто інтерпретується поняття Брайаном Томлінсоном і Клером Віттейкером (Claire Whittaker) в їхній спільній роботі «*Blended Learning in English Language Teaching: Course Design and Implementation*». Автори пишуть, що термін «*змішане навчання*» (mixed learning) прийшло зі сфери бізнесу, де воно «...використовується для опису процесу підготовки або перепідготовки корпоративних кадрів, і, тільки потім знайшло вжиток у питаннях, що стосуються вищої школи» [4]. Томлінсон і Віттейкер вважають, що питання не в понятті «*змішане навчання*» в основних характеристиках, а насамперед змішування педагогічних систем.

Виходячи з вищезазначеного, змішане навчання має чотири форми:

- використання Інтернету під час навчання, web-enhanced (мінімальне використання онлайн-діяльності зводиться до курсового розміщення та додатків);
- змішане навчання, mixed (до 45 % діяльності в онлайн-режимі);
- гібридне навчання, hybrid (45–80 % діяльності в онлайн-режимі);
- дистанційна освіта, fully online (понад 80 % діяльності в онлайн-режимі під час навчального процесу).

Прикладів організації змішаного навчання є безліч. Наприклад, онлайн курси, практичне навчання, робота над проєктами, ротація за станціями, електронні посібники, навчання за допомогою смартфонів, коучинг, наочні курси, навчальні ігри та симуляції, формальне навчання з сертифікаціями і багато іншого.

Звичайно, існує багато кейсів неефективного використання технологій віддаленого та електронного навчання:

- відсутність ефективних інструментів навчання;
- відсутність засобів для розвитку навчального контенту;
- немає освітньої бази в галузі технології дистанційного навчання;
- специфіка навчання;
- відсутність сучасних інструментів навчання;
- невідповідне технічне обладнання та програмне забезпечення;
- відставання навчальної проблеми від реального життя.

Необхідно враховувати, що освіта з використанням інтернет-технологій – це нове явище. Це нова культура спілкування та роботи в Інтернеті, тому вона не досліджена на достатньому рівні. Змішане навчання – це спосіб забезпечення освітніх гарантій держави не лише під час надзвичайних ситуацій, коли не є можливим забезпечення традиційної форми навчання, а і новий крок до покращення рівня освіти для країни.

Список використаних джерел

1. Биков В. Ю. Сучасні завдання інформатизації освіти. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2010. № 1 (15). URL: <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/ITZN/em15/emg.html> (дата звернення: 22.04.2021).
2. Логінова А. В. Змішане навчання: причини небажання викладачів використовувати сучасні технології в освітньому процесі. *Молодий вчений*. 2015. № 11. С. 1399–1402.
3. Curtis, J. Bonk, Charles R. Graham The Handbook of Blended Learning: Global Perspectives, Local Designs. *Pfeiffer*. 2006.
4. Tomlinson, B. Blended, Whittaker, C. Learning in English Language Teaching: Course Design and Implementation. *British Council*. 2013. 258 С. URL: http://www.teachingenglish.org.uk/sites/teacheng/files/D057_Blended%20learning_FINAL_WEB%20ONLY_v2.pdf (дата звернення: 22.04.2021).